

henimod $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr. af de faste Skatter, skulle uden videre bortfalde. Saaledes ere Forholdene slet ikke, det er jo aldeles misvisende at sige noget saadant. Det gaar ikke an, at det høje Flertal regner paa den Maade, at Gammelskatten og Land- og Ligningsskatten og Bygningsafgiften udgøre tilsammen henimod $10\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og til Vederlag derfor forlange vi kun $1\frac{1}{2}$ pro mille af Ejendomsskylden og sige, at Resten bortfalder. Det er jo ikke Tilfældet, det bortfalder aldeles ikke. Jeg skal ikke komme ind paa, at denne Ejendomsskyld vil give firedobbelt; den skal bære hele Amtskommunernes Byrder og indtil $\frac{3}{4}$ af Sognekommunernes. Det vedkommer os selvfølgelig ikke i denne Forbindelse, men jeg skal dog minde om, at Ejendomsskylden skal bære $0,8$ pro mille, som ogsaa skal gaa ind i Statskassen. Men vi ere ikke færdige dermed; der skal indføres ny Skatter til videre Dækning, nemlig den saakaldte Formue- og Indkomstskat, som ikke en Gang er en Formue- og Indkomstskat, men noget ganske andet. Maa jeg faa Lov til med et Par Ord at oplyse, hvorvidt det har noget paa sig med dette Ord „bortfalde“, eller hvorvidt der overhovedet bortfalder noget som helst af disse Statsskatter, som ophæves. Saa skal jeg blot sige — jeg tror for Resten, jeg har sagt det en Gang før, men jeg finder det rigtigt at sige det igen i Dag — at der ophæves Skatter til et Beløb af 10,491,000 Kr. efter det sidste Statsregnskab, men der indføres følgende ny Skatter: 2 pro mille af faste Ejendommens Værdi i By og Land 9,890,000 Kr., $0,8$ pro mille af Skibe 88,000 Kr., 2 pCt. af Indtægten af 560 Mill. Kr. prioriteret Kapital efter Flertallets egen Opgørelse 448,000 Kr., $1\frac{1}{4}$ pro mille af personligt Erhverv efter Flertallets egen Opgørelse 1,200,000 Kr., i alt 11,626,000 Kr. Med andre Ord, der afskrives, bortfalder gamle Skatter til et Beløb af 10,491,000 Kr., men der indføres ny Skatter til et Beløb af 11,626,000 Kr., med andre Ord, der bliver et Plus for Statskassen af 1,135,000 Kr.; saa der er ikke Tale om, at hverken 5 Mill. Kr. eller i det hele taget noget som helst bortfalder, der er intet, som bortfalder.

Jeg vil endvidere tillade mig at hævde, at dette Beløb 1,135,000 Kr. er efter alle de foreliggende Forhold at dømme meget lavt ansat; jeg gaar ud fra, at de statistiske Oplysninger, som foreligge for os, ere saa paalidelige, som der overhovedet kan være Tale om; og jeg gaar ud fra i al Al-

mindelighed, at Beløbet ikke er for højt ansat, hvad der jo som Regel er Tilfældet, snarere for lavt. Jeg gaar altsaa ud fra, at Tallene ere nogenlunde paalidelige, og jeg vil da gøre opmærksom paa, at naar dette er Tilfældet, faa vi ikke blot et Plus for Statskassen af 1,135,000 Kr., men vi faa et stort Plus af følgende Grunde. Det ærede Flertal beklager sig over, at Folketinget ikke har lagt Mærke til dets Bestemmelser angaaende Taksationerne af de forskellige Ejendomme — Bestemmelserne i § 2 — men det har Folketinget meget godt lagt Mærke til, og Flertallet kan være sikker paa, at vi baade her og andetsteds have lagt Mærke til denne ret snurrige Bestemmelse; selv om en Ejendom er nok saa forfalden og nok saa forældet, skal den alligevel vurderes efter, hvad en almindelig Gaards Drift med almindelig Besætning giver. Saadan skal det i alle Tilfælde være. Naar det nu er en Stymper, som ikke har Evne til at beholde sin Ejendom, og den saa skal takseres, bliver den takseret adskilligt over dens virkelige Værdi. Alene dette vil have til Følge, at man kommer adskilligt ud over de Ejendomsværdier, som foreligge gennem statistiske Oplysninger; thi enhver ved jo dog saare godt, at Salgsværdi er et og den virkelige Ejendomsværdi noget andet. De Oplysninger, som foreligge gennem Statistikken, ere Gennemsnittet af Salgsværdien i de sidste 3 Aar 1896—97—98. Men de Ejendomme, der ere til Salgs, gaa fra den ene Pranger til den anden, havde jeg nær sagt; de blive solgte Gang efter Gang og ere i Reglen ikke de bedste Ejendomme. Det kender enhver Landmand meget godt. Man kan ikke slutte fra denne Salgsværdi til den virkelige Værdi. Naar vi skulle have en saadan Bestemmelse, som det ærede Flertal foreslaar i § 2, komme vi adskilligt højere op end Salgsværdien. Dernæst indeholder Flertallets Forslag forskellige Antydninger af, at man ønsker, at disse Taksationer skulle falde sammen med dem, der foretages efter Loven af 19de Marts 1869 angaaende Udlaan af umyndiges Midler. Men der er forskellige Bemærkninger af Flertallet, navnlig i § 2 og § 10, som tyde paa, at man skal se at naa en ensartet Vurderingsværdi baade til Beskatning og ved Udlaan, og jeg kan ikke sige andet, end at jeg finder, at den Tanke er rigtig. Jeg finder det ikke rigtigt at have en Vurdering til Beskatning og en til Udlaan. Skulle vi overhovedet have en saadan Skat, skulle vi ogsaa have en ensartet Vurdering. Men nu ved enhver, der